

Jak vítězit

- *mluví* **Dan Mohler**

Dan Mohler - Overcoming

Překlad: nove-stvoreni.cz

Verze (build **05**) © 2015 nove-stvoreni.cz

[Licence](https://creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/4.0/): Creative Commons BY-NC-SA 4.0 International
Uveďte autora – Neužívejte komerčně – Zachovejte licenci 4.0 Mezinárodní

Dan Mohler - Jak vítězit

V tom slovu "vítězit" je něco mocného. Někdy si myslíme, že jsme nezmítžili, pokud jsme nedostali za co jsme "věřili", ale tak to není. Když se přes to přenesete a dostanete se přes tu zdánlivou porážku, tehdy opravdu vítězíte. Vítězení je něco víc, než jen odpověď na modlitbu, nebo bitvy, které vyhrajeme. Je to o tom udržet své srdce v melodii [souladu] závodu, ke kterému jste povoláni a vidět z perspektivy Království - to z nás činí vítěze. Skutečnost, že zmítžíme nad porážkami, ztrátami, sentimentálními věcmi, bouřemi pocitů, nad věcmi, za které jsme volali a nestali se. Skutečný vítěz se dívá a jde neustále v před a nadevše věří Bohu. {Nemusíte se držet, pokud nesouhlasíte, modlete se za mě.} Chci zde něco sdílet, ale je důležité, abych toto zde zmínil hned na začátku. Cítit se poražený není křesťanský život. Tváří tvář ztrátě, věcem za které jste věřili a které se i po létech nepohnuly - nejste poraženi, jste jedno s Bohem, jste přijati v Milovaném, vaše hříchy jsou odpuštěny, v Ném máte věčnost, nikdy nezemřete. Jediný důvod, proč jste zde na zemi, je zanechat odkaz Jeho jména a reagovat v situacích jako Jeho srdce reaguje.

Říkám vám - nejste na této zemi, aby vám Bůh žehnal. Jste zde, abyste byli Bohem proměněni zpět do Jeho obrazu. Nejsme křesťané, abychom šli do Nebe. Díky Bohu za věčný život a jsem šťastný, že mé jméno je v knize Života - nepochopte mě špatně, ale my jsme zdůrazňovali "jít do nebe" jako by to bylo něco, na co čekáme, ale nebe přišlo k nám. Jsme křesťané, abychom byli obnoveni k původnímu záměru a byli jsme co nás Bůh na počátku stvořil. Všechno mezi tím, kdy Adam jedl ze stromu a Ježíšovým vzkříšením z mrtvých je lež. Není tam pravda o vás, ta moudrost je lež, a všechno tam je převrácené. Pavel řekl "Jsem ukřižován světu a svět mně. V tomto Evangeliumu nezáleží na ničem, pouze na novém stvoření." Řekl "Mám za to, předpokládám, prohlašuji a rozhodl jsem se neznat nic než Krista a to ukřižovaného." Proč? Protože tam najdeme pravdu o našem životě. Všechno před tím, je lež, je to méně než pravda.

Bůh chraň, aby když jsme se stali křesťany, jsme měli špatný pohled na to, proč přišel a vstal z mrtvých. Jsem spasen teprve 14 let a byl jsem na mnoha shromážděních a měl jsem možnost setkat se s mnoha lidmi a obecně jsou lidé zaměřeni na to, jak použít toto evangelium pro sebe, abych měl lepší život, nebo požehnaný den. Ale to nemá nic společného s tím, proč On přišel. Vůbec nic. Říkám zde smělé tvrzení, které se nahrává. Pro to On vůbec nepřišel. On přišel, aby vás vzal od starého k novému. Přišel vás vzít ze hříchu a přivést do spravedlnosti. Přišel dostat vás ze sebe samých a dostat vás do Lásky. On vám nedal Knihu zaslíbení, kterých se máte držet, abyste přijali v pomoc v čas potřeby. Převrátili jsme evangelium na poučky, které aplikujeme, abychom něčeho dosáhli a to je extrémně neosobní. Víra pracuje/funguje skrze lásku. Tolik lidí je frustrováno, zklamáno a odrazeno - jen kdyby se dostali ke skutečnosti. Mnozí odpadli kvůli zklamání, odrazení, protože evangelium nefungovalo tak, jak nám ho prodávali, jak nám ho kázali od kazatelen - já mám obavu, že jsme nekázali Evangelium. Slibovali jsme za Boha a nazývali jsme evangelium věcmi, které není. Evangelium není zaslíbení lepšího dne. Je to zaslíbení obecnství s Ním, jednoty s Ním, svobody od hříchu a svobody od sebe samých. ON řekl "Budete mít potíže na tomto světě, ale mějte dobrou náladu, protože já jsem přemohl svět." Mám otázku "Pokud On přemohl svět, proč mám problémy?" Protože vítězství, o kterém mluví, je změna vašeho pohledu/perspektivy na život, ne vaše okolnosti.

Slyšeli jste, co zde ten bratr předtím četl? To bylo úžasné, kde to bylo.. Job 12. Když to čtete, tak tam uznává, že On je Pán. Sledujte. Když se věci nedějí způsobem, jakým si myslíme, že by měli, stejně jsme povoláni reagovat podle Božího srdce a pohledu. A ten se nikdy nemění. Nikdy. Musíme si dát velký pozor, abychom rozuměli, proč jsme křesťané. Nesnažím se být přísný, ani to nemám v úmyslu, ale již jsem to nakouzl. Vaše já a vaše vlastní zájmy a vlastní touhy - i když jste pro Boha tolik vzácní - tak vaše vlastní zájmy, touhy, myšlenky a názory jsou zhoubou pro váš život. Zhoubou. Co myslíte a cítíte mimo pohled evangelia je nic, a říkám vám, že to působí smrt a omezuje vás to. Ničí nás co si držíme. Uvědomte si, co říká Ježíš "pokud si budete držet svůj

život, ztratíte jej". || Ježíš řekl úžasné výroky jako "Buď jste se mnou, nebo proti mně. Shromažďujete se mnou, nebo rozptylujete" - to není odsouzení, to je pravda. Říká "Haló, všechno mimo mě je lež. Všechno co není v souhlasu se mnou je v rozporu se mnou a není v tom žádný život, protože já jsem život." On nás neodsuzuje, neříká "Dejte se dohromady", On říká, volá z pravdy "Vyrostli jste a byli jste vychováni ve lži, ale Já jsem ta cesta, pravda i život. Pojdte ke mně a srze mě k Otci"

Takže Ježíš není cesta do nebe, On je cesta zpět k Otci. My s ním počítáme jako s cestou do nebe - "Modli se tuto modlitbu a tvoje jméno bude zapsáno do knihy života, hurá". - A přitom potom celý život můžeme přemýšlet úplně stejně, cítit stejně, mít zlomené srdce, být odrazeni, frustrovaní, naštvaní, žárliví, pyšní jako dřív - "Ale moje jméno je v knize..." - Kde jsme k tomu přišli? Je to "Zapřete sami sebe, vezměte svůj kříž a následujte Ho." Vlastní zájmy jsou zhoubné pro evangelium. Jsou zhoubné pro Království. || Pro mě je toto povzbuzením. Opravdu, protože to osvobozuje, protože to je pravda, co vás činí svobodnými. Neosvobodí vás dotek při shromáždění, přes to, že Bůh se vás chce dotknout, tak vás to nikdy neosvobodí, pokud se pravda nestane realitou ve vašem srdci a porozumění, tak se vás může Bůh dotýkat a dotýkat a dotýkat, ale dokud pravda nenahradí lež, tak nebude žádná skutečná svoboda. Lidé jsou ve většině případů výsledkem toho, co vidí a nebo co nejsou schopni vidět. Někdy to ještě ovlivňuje vzpoura a problémy s vůlí, ale ve většině případů to je co nejsme schopni vidět a nebo vidíme, co nás buď zbuduje a nebo zlomí.

Pokud nebudeme toto evangelium učit čistě - toto evangelium je nejužasnější zpráva na planetě. Pochopte to. Vítězíme - víte proč? Protože milosrdenství je větší než soud. A když se vaše srdce stane upřímným a začne vám opravdově záležet na věcech, na kterých záleží Bohu, a začne vám záležet na věcech mimo váš život jako je Bůh, Boží Království a druzí lidé, potom co jste udělali špatně nemá skrze krev Ježíše Krista žádnou moc a zvítězili jste. Není nic, co by vás od Něj mohlo oddělit, pokud se tohle stane opravdově ve vašem životě. Pokud jste ochotni zemřít, můžete žít. Pokud jste ochotní starat se v mysli a přát si, abyste neudělali věci, které jste v životě udělali - žal je k ničemu, nezůstávejte v něm, působí to smrt - to jsem četl ve své Bibli, o které věřím, že je Boží Slovo - říká "žal působí smrt", tak proč v něm přebýváme, když tam není žádný život? Nemůžete změnit co jste byli, co jste udělali, jak jste se zachovali, jak jste do něčeho nesprávně zaseli, ale můžete změnit, kdo jste dnes a způsob jakým budete žít dál, a všechno se změní. Žal působí smrt, nemůžete změnit včerejšek, ale můžete žít dnešek v pravdě. Nemůžete se vrátit a zkusit to znova a změnit to, ale můžete dnes jednat jinak. Satan nechává viset lidi na tom místě a oni se tam zmítají a hodnotí sebe podle té viny a žalu a myslí si, že to je pokání. Nicméně pokání je změna zevnitř ven. Víte, také jsem to dělal, ale pak jsem si uvědomil, co to je - teď to již nejsem já. "Udělal jsem toto, tamto.. Bože, něco se změnilo v mém srdci, přeji si, abych se do toho vůbec nedostal. [neudělal to]" - Jakmile se vaše srdce dostane na toto místo, pak vás Bůh vidí, jako byste tam nikdy nebyli. Takže je po všem. Pokání, změna, odpuštění hříchu. Čiňte pokání - buďte svobodní. Ale pokud tam zůstanou nějaké vlastní zájmy...

Volám teď ke každému i k sobě - nikdy nepoužívejme toto evangelium pro vlastní prospěch. Toto evangelium je pro to "být spravedlivý před Bohem", vrátit se k Bohu a být čím jsme byli stvořeni na počátku. My to děláme celé o hříchu. Pokud si nedáme pozor, a budeme to prezentovat, že to je jen o hříchu, tak průměrný křesťan bude vědět, že Ježíš umřel jen pro to, že jsem hříšník. To je úroveň poznání průměrných křesťanů a my to zdůrazňujeme. Pokání je ale pouze počátek. Jakmile máš odpuštění hříchů, co dál? Jak to pokračuje? Odpuštění hříchů je pouze počátek evangelia, ale podle nás i konec. Ale je to jen počátek - On musel zemřít a prolít svoji krev, stát se tělem, být obětován, vzal náš hřích a stal se hříchem, byl učiněn hříchem na dřevě. Pokání je pro to, abychom mohli skrze to vidět Boží lásku a mohli se změnit. Toto Evangelium má otřást vaším srdcem, dát do vás charakter, čest a první lásku. Pokud si myslíte, že to je jen o hříchu, pak se můžete modlit tu modlitbu a prosit Boha o odpuštění, ale stále chodit s vědomím, co by s vámi mohlo být špatně a zkoušet, jak byste se mohli změnit - dospějete k tomu, že se nemůžete změnit a pak vám to již

bude jedno. A nikdy v životě prostě nepřijmete opravdovou totožnost/identitu, kterou máte skrze to, co ve vás stvořil On.

Dovolte mi sdílet, o čem je skutečně Evangelium. On musel zemřít, aby odstranil váš hřích - ale udělal by to? - Zaplatil by tak vysokou cenu, pokud byste pak měli zůstat stejní? On z vás odstraní to co nejste [hřích], aby mohl vykoupit a znovu mít kdo jste - stvoření k Jeho obrazu od počátku. On kupuje zpět vaši stvořenou hodnotu, kupuje zpět váš smysl/záměr, kupuje zpět důvod proč žijete. On vám jen neodpouští hříchy, On vás kupuje zpět [pro sebe]. Ježíš byl učiněn hříchem - to je to, co jsme byli my. Takže On se stal čím jsme byli my, abychom se mohli stát čím je On - a co je On? Syn. Je to celé o synovství a to jste také vy děvčata. :) Dnes ráno jsem jim říkal "Pokud já můžu být nevěsta, pak vy můžete být synové :)". Je to dobré, jsem nevěsta, jsem krásná nevěsta, On mě miluje a dívá se na mě s úžasem. Víte, že jsem pro Něj krásný? Protože jsem přijal Jeho milost a odpuštění a změnilo to mé srdce a nemám žádnou touhu hřešit, žádnou touhu minout Boha. Miluji Ho z celého svého srdce. Nepoužívám toto Evangelium způsobem, abych zůstal stejný, našel jsem způsob, jak být změněn zevnitř ven. Miluji Ho z celého srdce, protože On přišel přesto jaký jsem byl a učinil mě tím, pro co jsem byl na počátku stvořen - bez nedostatku. Ten samý Duch, který vzkřísil Krista z mrtvých je ve mně a umožňuje mi slyšet Jeho hlas a cítit Jeho přítomnost a dal mi své Slovo. - To ze mě udělalo syna.

Víte, problém vždy není s otci, my z toho děláme velkou věc, ale co když je problém, že se nevidíte jako synové nebo dcery a neumožníte si být vychováváni? Bůh bezmezně miluje každého na této planetě a dokázal to, když poslal svého Syna. - Běží snad k němu hned všichni, aby Mu seděli na klíně? Potřebuje Bůh kurz rodičovství? Ne, my potřebujeme vidět, kdo jsme a přestat žít pro to, co nejsme a přiběhnout zpět k Otci a vylézt Mu na klín. Jsem přesvědčen, že děláme problém z otců - lidé se vymlouvají na nedokonalé otce a omlouvají si tím že nejsou schopni vidět Boha jako Otce - a dovolujeme lidem mít důvod zůstat takoví jací jsou. Ale Otec je úplně v pořádku, Nemá žádný problém. Zajímalo by mě, jestli byla ztracena totožnost/identita synovství, jestli když jsme nyní zachráněni a jsou nám odpuštěné hříchy, si stejně myslíme, že jsme stále nehodní a hříšníci, zda stále tíhneme k touhám, které jsou bez užitku, protože nerozumíme Lásce tohoto poselství? Lidi, [to] Poselství změní váš život. Jsem hluboko ve svém srdci přesvědčen, že On nezemřel jen pro to, že jsem byl hříšník, On zemřel, protože já jsem syn a On řekl "nemůžu tě takto nechat, když vím, kdo jsi" a zaplatil tu nejvyšší možnou cenu, aby mě vykoupil - to znamená, že můj život má pro Boha takovou cenu. Takže se dívejme na naši hodnotu skrze Otcovy oči. Není skvělé, že toto není jen nějaká moje troufalá myšlenka? Pokud Ježíš zaplatil tak velkou cenu za tebe a za mě, naše životy musí být pro Boha úžasně cenné. Žítí našeho života musí mít úžasnou hodnotu. Pokud by to bylo jen o tom "modlit se modlitbu a jít do nebe", pak byste se pomodlili a zmizeli byste, dostali byste se pryč z tohoto špinavého nepořádku. Pokud si nedáte pozor, tak pomodlit se modlitbu a čekat na nebe může být vaší totožností/identitou v křesťanství.

Slova jako "Už se nemůžu dočkat, až se ozve hlas trouby. Jednou se odsud dostanu.. Teď sice musím trpět a procházet peklem na chvíli, ale přijde den, kdy On přijde." - Toto není křesťanova naděje, které bychom se měli držet. Křesťanova naděje je, že "Jeho Království přišlo a Jeho vůle se naplňuje", protože lidé Ho přijali a byli Ním přijati a stali jsme se Láskou. Již nadále nežijeme pro sebe, ale pro Boží slávu. - To je křesťanský život. Nečekáme, až půjdeme do nebe, nebe přišlo k nám. Nechodíme do církve, protože bychom měli. My jsme církví Ježíše Krista. Dal nám veškerou autoritu. Pastor Don má natolik silné přesvědčení ve svém srdci, že káže myšlení Království, aby vznikla kultura Království, hoří to v něm a musí to kázat, protože to hoří v Božím srdci. My jsme to celé udělali o "jít do nebe", ale je to všechno o "nebi, které se vrátilo zpět sem na zem". ON stvořil Adama a Evu podle svého obrazu a slávy, oni žijí/chodí bez poskvrny a hříchu a Bůh říká "je to dobré". Řekne jim, aby se plodili a množili - umíte si představit jak se Láska sejde s Láskou a počnou Lásku a zrodí Lásku, a neznají nic jiného? A "jistě, jako že je živ, celá země bude zaplněna Jeho slávou". Pokud se plodí a množí v malé zahradě, co budou za nějakou dobu dělat? -

Zaplňovat celou zem, až bude celá naplněná Jeho slávou. To je Boží plán a záměr se stvořením člověka - aby celá země byla naplněna Boží slávou a vy přátelé, jste zjevenou Boží slávou, když se poddáte tomuto Evangeliu. Toto není nějak troufalé, to je podle Písma. Přečtete si Žalm 8, Židům 2, Římanům 8, jste Jeho slávou, ať tomu věříte, nebo ne - On již poslal svého Syna...|| Toto Evangelium vypovídá o vaší hodnotě, vašem určení a potenciálu. Má to velmi málo společného s hledáním zaslíbení, která byste aplikovali do svého života i když i proto je v Bohu místo.

Zde je o čem to je - konečně se k tomu dostanu - "Hleďte nejprve Boží Království a jeho spravedlnost a všechny tyto věci vám budou přidány". Co má přednost/prioritu? Není to hledání zaslíbení ve Slovu pro uspokojení vaší potřeby, protože vaše největší potřeba je On a je to Království ve vás a skrze vás, protože to je vaše stvořená identita a hodnota. Všechno ostatní bude mařit/frustrovat váš účel/smysl, vaši duši a Boží milost, která chce předcházet váš život. Toto není tvrdé kázání, je to osvobozující poselství. Mohl bych být svůj vlastní nejhorší nepřítel - co si budu držet, to ztratím, ale co ztratím, to naleznu - a je to všechno v NĚM. Amen? ||

Pojďme rychle do Lukáše, podíváme se na nějaká Písma a zničíme jednu lež, protože nechci, aby ve vašem životě byla nějaká lež. || Slovo, které jsem zde sdílel mi přišlo, když jsem slyšel to slovo - že jsme vítězové bez ohledu, ať již jsou vaše modlitby nějak zodpovězené, nebo vidíte vítězství, které je zaslíbené ve Slově - to jen ukazuje na to, že rosteme a ještě tam nejsme a potřebujeme dále růst a neohlížet se zpět, nestáhnout ocas a neutéct. - Nenechte se odradit a neberte si okolnosti života osobně, vezměte Evangelium tak osobně, že se stanete Kristovým dokonaným dílem, tváří v tvář ztrátě a nebo extrémním okolnostem. Vždy si představuji Boha Otce, jak mě pozvedá, dává ruku pod moje nohy na nebi a vyhlašuje každému můj život a představuji si, že to dělá nám všem. Jak sdílí čím jsme prošli.. a vypadá to jako: "Toto je Dan, prošel tímto, byl zkoušen tímto, byly chvíle, kdy mohl naložit takto a takto se svým srdcem, měl takové možnosti, ale vybral si Mě, rozhodl se vzdát se a ... pokračuje to.. " - a najednou je zde zanechaný odkaz a nebe se raduje a chválí a všechno to je sláva Ježíši. Představuji si ty věci, představuji si, že Otci se to líbí. Představuji si, jak nás pozvedá a v kritické chvíli, kdy se rozhoduje, zda se zlomíte, nebo vás to vybuduje, kdy jste měli všechny rozumné důvody padnout a přesto charakter Evangelia podepřel bedra vaší mysli a postavili jste se a řekli jste "NE, já jsem vítěz i když se cítím, jako poražený, tak vím, že nemůžu být, protože On je věrný a moje srdce Mu náleží". Najednou to Bůh zjeví a vyhlásí váš odkaz tváří tvář možné prohře a bez holedu na lidskou moudrost, která vám říká, abyste ustoupili, běžte dál, pro získání ceny. Věřím, že to bude poctou jménu a krvi Ježíše v nebi na věky. To je váš odkaz. Nebo před Ním budeme stát a představíte si něco jiného, něco, co je taktika odsouzení a strachu, která se často děje - jak by bylo smutné před Ním jeden den stát a uvědomit si, že jsme se krmili jenom lží a lží a nectili pravdu Jeho Slova.

Neříkám, že nejste znovuzrození, neříkám, že někdo nepůjde do nebe - to by mě ani nenapadlo - ve skutečnosti On říká, že v ten den nám setře veškerou slzu a všichni vejdemo. - Ale proč pláčeme? Zajímalo by mě to, přemýšlím nad takovými věcmi. Setře nám každou slzu a pak nás nechá vejít - proč pláčeme? Měli bychom přece mít skvělou náladu. Možná budeme plakat, protože si uvědomíme, že jsme neviděli o čem to doopravdy všechno bylo [o co doopravdy šlo] a žili jsme život frustrace/zklamání, bolesti, strachu, úzkosti/starosti/neklidu jako lidé, kteří ani nechodí do "církve" a nepřinesli jsme Království, které On chtěl, aby bylo v nás - najednou si uvědomíme, že jsme žili celý život podle lidské moudrosti a nerozmnožili Království. To by mohlo být soudem nad tělem Kristovým. Nevím, neříkám, že to je teologicky správné, jen mě ty věci zajímají. Přemýšlím, zda toto je ten soud, který přichází od Božího domu a na chvíli jsou tam slzy z toho uvědomění si, a Bůh je tak milostivý, že nám je osuší a řekne "miluji tě". Ale vy byste nechtěli být na tom místě, vy chcete zanechat věčný odkaz. Chcete si být jistí, že jste se vzdali věcí, co vám nikdy nebyli vlastní - vaše vlastní práva, vlastní život, vlastní touhy - víte, že to jste všechno zdědili při pádu člověka? Vaše vlastní práva, život, touhy - víte, že vám to nedal Bůh? Rozumíte, že člověk nebyl takto stvořen, že se takovým stal? Takže když vás Ježíš žádá, abyste zapřeli sami sebe, tak

jen žádá, abyste se vzdali toho, co k vám původně nepatřilo. Není to těžká věc, prostě říká "dejte mi co jste přijali skrze lež, protože to nejste vy. Já jsem vás stvořil podle svého obrazu a jsem Láska a jsem nesobecký, nezávidím, nežálím, nejsem pyšný. Stvořil jsem vás pro Svůj obraz, pusťte svůj obraz a přijměte můj". Všechny ty věci jsou vlastně obrazem nepřítele - když člověk zhřešil, stal se jakým byl nepřítel - sobecký, s vlastními zájmy. Víte, že když křesťan je opravdu křesťan, tak přijde o všechny práva [vzdá se práv] a víte, že má jediné právo? To je právo být jako On. Takže řeči jako "Hm, dobře ale já si myslím, ale oni..." všechno to "ale on/ona říkal/udělal" - to je všechno ze světa a musí to skončit. K čemu by bylo dobré chodit celý život do církve a v životě reagovat úplně stejně jako lidi, co do církve nechodí? K čemu by mi bylo dobré být 50let křesťan, věrně sloužit ve službě a dostat malou odměnu za to, že jsem v neděli nikdy nechyběl a když přijde krize, tak se chovám jako člověk, který nikdy nevěřil v Boha? Vidíte?

Toto Evangelium je více, než se jen modlit modlitbu, abyste přijali zaslíbení. Toto Evangelium je o proměně zevnitř ven. Je to úplně nový/jiný pohled. Pravda vás osvobodí. Toto je dobré a zdravé slovo. Pastor Don přijal do svého srdce učít poselství Království a vytvořit kulturu Království, ale nikdy nebudeme chodit/žít v Království, dokud neporozumíme těmto základním pravdám - proč jsme opravdu znovu narozeni a jak moc jsme milováni Bohem. [~]

Nechodíte do církve z křesťanské povinnosti, jdete společně oslavovat nový život, oslavovat, ctít a uctívat Jeho, být ostřeni a budováni, abyste byli lépe vybaveni, protože je to všechno o životě. Není to v chození někam, ale v žití. Není to v chození do církve, je to v životě. To je Království. Pokud nerozumíte své spravedlnosti před Bohem, pokud nejste svobodní od hříchu a vědomí hříchu, pak nebudete zjevovat/manifestovat Království. Budete se vyhýbat lidem, kteří mají potřeby, protože si nebudete jistí, že máte na to jim pomoci, že máte co potřebují, protože se nevidíte úplně jasně v Něm. Takže míváte věci/lidi, pro které již máte odpověď/řešení ve svém duchu, protože nevidíte sebe v Něm. Vidíte v sobě sebe. Spousta křesťanů se začne chovat opravdu zajímavě, když je požádám, aby se za někoho modlili ["za uzdravení"]. "To jako já?" - A necítí se vybaveni. Budte upřímní, nezvedejte ruku - kolikrát jste slyšeli "Nemyslím si, že jsem dostatečně vybudovaný. Nemyslím, že bych byl úplně připravený. Nevím, zda jsem v dobré pozici se modlit." Hodně z těchto věcí je kvůli nekonzistentnosti/nesouladu naší identity/totožnosti, kdy nepřijímáme co o nás Pán říká a nepřijímáme dokonané Kristovo dílo, takže žijeme v pocitu nejistoty a nedostatku a s nízkým sebevědomím, a když pak Kristus zavolá, necítíme se mít co je potřeba i když to je již vše ve vašem duchu. "Vašemu Otci se zalíbilo dát vám Království", takže pocit viny, odsouzení a hanba/stud jsou hlavními nástroji nepřítele. Cítit se nehodní, když Kristus přišel a naplnil vás svým Duchem - to jsou všechno nástroje nepřítele. Pocit viny, odsouzení a hanba/stud jsou hlavní nástroje nepřítele a z nějakého důvodu mu na to skáče. Víte, co říká vina? - Není mi odpuštěno. Víte, co říká hanba/stud? - Jsem pořád takový [nezměnil jsem se]. Víte, co říká odsouzení? - Můj život je odsouzení hodný. Ani jedna z těchto věcí není evangelium, jsou proti/anti Kristovské a přesto jsou v církvi lidé, kteří tak [podle toho] žijí a říkám vám, že to není Boží vůle.

Někteří z nejryzejších lidí co znám, trpěli nejvíce těmi třemi věcmi, co jsem zmínil. Proč? Protože satan využije nevinnosti jejich srdce, protože poslední věc, co by chtěli, je zneuctít Boha, takže se vždy cítí, jako by to dělali. Neustále jsou zlomení a bolí je to a cítí se jako že mívá Boha a nejsou dostateční. Pokud byste těm nejryzejším lidem, kteří milují Boha, řekli "Člověče, ty opravdu miluješ Boha", tak budou plakat, protože ví, že milují, ale cítí se, že Mu působí nespravedlnost a mívá žití svého života. - A drží je to v bludném kruhu, protože jejich identita/totožnost je poničená a začnou si myslet, že co udělali je kdo jsou. Vidíte to? Bůh viděl všechno co jsme ty a já kdy udělali a ví, že takoví nejsme, takže zaplatil cenu, aby ty věci z nás dostal, aby získal to, kdo jsme. - Takže pokud to je pravda, pak my musíme povstat v pravdě kdo jsme, abychom neopakovali ty věci, ale naplnili Boží vůli. - To je nad slunce jasné. Pro to jsme zachráněni, to proto jsme znovu narozeni, jako bychom se předtím nenarodili, protože to poprvé to nebylo podle Boží vůle - ve smyslu moudrosti která se toho týká.

Něco vám zde rychle ukážu. Lukáš 24:45 Tehdy jim otevřel mysl, aby rozuměli Písmům. Věřím z celého srdce, že nyní, když vstal z mrtvých, je to uvolněná milost. Než zemřel, tak to nemohli pojmout, byli pod mocí smrti, pod zákonem hříchu a smrti, a dokud neporazil smrt vzkříšením z mrtvých, tak jeho učedníci byli ovládáni strachem ze smrti. Takže když jim říkal, že vstane, tak slyšeli jen to, že zemře. || Takže i když jim řekl, že vstane, tak oni měli stále strach ze židů a nepojali vzkříšení, protože nadvláda hříchu ještě nebyla zničena. Když Ježíš vstal z mrtvých, je zde milost, která jim otevírá porozumění, že můžou porozumět Písmům. Všechny vás povzbuzuji, abyste to přijali a děkovali za to Bohu. - Nechoďte okolo a neříkejte "Nerozumím Slovu". - Dejte si pozor, aby to nebyl důvod, proč nikdy nečtete Bibli. Nezapomeňte - vy jste přece strážci svého srdce. Neříkám, že se to týká zrovna vás, ale prosím, neříkejte "Nerozumím Slovu" - "Čtete si Bibli?" - "Jo, kdysi sem ji četl, ale nerozuměl jsem tomu, nedávalo mi to smysl." - Potkal jsem spoustu lidí, kteří toto říkají, takže měsíce, možná roky nečetli Bibli a přitom je to Slovo Života a mimo Něj není žádný Život. Je to slovo pravdy a mimo to není žádná pravda. - Takhle je to vážné. Jak byste mohli vědět, jak bojovat dobrý boj, pokud se nebudete budovat ve Slovu a v pravdě? Jak zabráníte, abyste byli podvedeni, pokud s Ním nebudete sladění? Pokud je vaše identita nejistá, pokud nevíte, že jste milováni a je vám odpuštěno a patříte Bohu - jak zabráníte, aby cizincův hlas nezněl rozumně? Pokud nevíte, čím jste, cizincův [cizí] hlas má přístup do vaší mysli. Když víte, že jste Jeho ovce a slyšíte a posloucháte Jeho hlas, pak hlas cizince zní divně/cize. Pak na pocity nedostatečnosti, pocity starostí a strachu, odsouzení, veškeré nehodnosti a všechny ty věci budete reagovat "Cože?". Zkuste mě teď překvapit a vymluvit mi milost, kterou mám skrze toto evangelium - to se vám nepovede. Již mi nenamluvíte, že jsem nehodný - to má být vtip? - Jsem hodný skrze krev Ježíše. Nejsem zachráněn svými skutky, jsem zachráněn milostí, Jemu patří všechna sláva. Nyní se poddávám a ustupuji Jemu a nesu ovoce a zanechám odkaz/stopu. Nehodný? Vtip? Haló, Ježíš již přišel. V tom je zjevená Lásky, že Bůh poslal svého Syna - v tomto vidím Boží lásku. To "Miluji tě" od Boha je Ježíš na kříži. Nečekám, až se budu cítit milován, nečekám na žádné další důkazy, nečekám, až mě obklopí modrý oblak. On mě miluje, protože svého Syna na kříži postavil na moje místo, aby o mně řekl "ty jsi můj syn". On mě miluje, takže to tak muselo být. Jeho láska nikdy neselhává. Můžu od té lásky utíkat, můžu ji vědomě přestoupit, ale nikdy nemohu změnit pravdu o svém životě, povolání, určení a Jeho srdci ke mně. Nikdy a nijak nezpůsobím, aby mě přestal milovat.

Verš 46 - ... - musíte si uvědomit, že je informuje - je vzkříšený z mrtvých, oni tam stojí s otevřenými ústy, protože je živý a On jim otevře porozumění, aby mohli pochopit, co jim chce právě ukázat. Takže oni si teď uvědomí "Ty jsi porazil smrt, jsi Syn Boží, opravdu jsi Kristus". Sledujte co říká. "Tak je to napsáno a tak musel Kristus trpět a třetího dne vstát z mrtvých" - a teď sledujte - "a v jeho jménu musí být kázáno pokání a odpuštění hříchů všem národům počínaje od Jeruzaléma." Myslím, že jsme kázali pokání, ale nevím, že bychom učili odpuštění hříchů. Cítím, že příliš mnoho lidí zůstává ve vědomí hříchu a snaží se změnit svůj život, nebo se rmoutí nezměněním jejich života, a chytají se na návnadu odsouzení a často se unaví a vzdají křesťanský život, protože s tím nedokáží nic udělat. Lidé usilují a zápasí, aby se změnili - důvod, proč se snažíte změnit je, že vám to není jedno a evangelium změnilo vaše srdce. A jediná cesta ke změně je přijmout, že jste skrze Něj změněni, že je vám odpuštěno a již nejste ten starý člověk, nyní jste syn, dcera, čistí pro Slovo, které mluvil. Nekážeme jasně odpuštění hříchů - nejsem si jistý, zda se toho nebojíme - protože se bojíme situace, kdy všichni budou hřešit. Pokání - odpuštění. Pokud si přeji, abych nikdy neudělal co jsem udělal, pak On mě vidí, jako bych to nikdy neudělal. Mluví o "upřímně přál, abych to nikdy neudělal" - pak mě vidí, jako bych to nikdy neudělal. Pokání - odpuštění hříchů.

Pojďme rychle do Římanům 6. Přinesu to zde, jsem si v tom jistý. Jste všichni v pořádku? Vždy mluví na rovinu věci, které zasahují. Pokud by Ježíš chodil zde na Zemi a šel kolem vás a řekl "pokud nejste se mnou, jste proti mně, pokud se mnou neshromažďujete, rozptylujete", mluví o jezení Jeho těla a pití Jeho krve a jeho učedníci Ho opustí. Ježíš je úžasný. Není odsuzovač, On je Pravda. Říká - "pokud mě nebudete milovat více, než všechny své věci, domy, majetky, vaše děti,

ženy a všechny ty věci - pokud mě nemilujete více, pak ani nemůžete být moji učedníci." Proč? Protože nějaká z těch věcí se stane vládnoucím a ovlivňujícím faktorem vašeho života a bude ovlivňovat/určovat vaši identitu a bude určovat, jak budete reagovat v situacích. - Pak se z toho stane pán, přitom On je Pán a žijete z pozice slabosti, na místo pohledu/vidění skrze sílu a budete řešit situace v zoufalství, strachu, obavách, a potřebách na místo Království. Kážu to neustále - pokud je vaše radost/potěšení někde jinde než v Něm, tak tam do vás bude bušeno, protože satan našel slabost a zranitelné místo a on využije každé příležitosti, aby to zneužil. Je to forma cizoložství/nevěry. Je to něco, co potřebujete mimo Něho a všechno to je podvod. Nic není/neexistuje [co by byla pravda] mimo Něj. Všechno je to dočasné a falešné a nikdy vás to nenaplní. Nevadí vám, že mluvím tak přímo? mně se to takhle líbí, před tím se nikde neschováte. Takto ke mně Bůh mluví, když jsem s Ním osamotě. ||

Jsem strážce svého srdce - můžete moje srdce soudit, jak chcete - Pavel říká "velmi málo mi záleží na tom, jak lidé soudí moje srdce", říká "ani já nesoudím své srdce, prostě chodím v bázni před Bohem a věřím, že v ten den obstojím, protože žiji ryze podle svého nejlepšího vědomí." Co se týká vašeho srdce - nezáleží moc na soudu druhých. Říká, že duchovní člověk posuzuje všechny věci, ale není nikým správně souzen. Proč? Protože jedině vy víte, kdo jste vevnitř a co vás pohání. A lidé o vás mají spoustu představ a můžou toho hodně namluvit - kvůli pýše, předsudkům, děláme, že všechno víme - musíme si dát pozor - nikdy nebudeme vševědoucí ve smyslu jako Bůh. Soudíme vnějšek a pokud si nedáme pozor, pak soudíme nespravedlivým soudem. Někdy poznáme věci podle ovoce a někdy je potřeba na něco upozornit slovy, ale vy jste jediní, kdo opravdu ví, kdo jste. To je dar, je dobré, že můžu být v kontaktu se svým srdcem a pokud mě moje srdce neodsuzuje, tak hádejte, co mám - smělost před Bohem a o cokoliv žádám, dostanu. Proč? "Protože jde o skutky a já sem dělal skutky a potěšil jsem Boha, pobavil jsem ho a nyní mi dá půlku království nebo celé království?" Ne, protože jsem ve svém vztahu lásky s Bohem a víra funguje skrze lásku a pokud mě moje srdce neodsuzuje, tak přijímám lásku a z toho místa plyne víra. Takže když se modlím, je to podle zjevení mého vztahu a je to Otcovo dobré potěšení dát mi Království. Takže se nikdy nemodlím pod hrozbou nebo strachem, modlím se ve víře, protože On mě miluje. Podívejte, jak je to jednoduché. Nesnažíme se mít víru, víra přichází ze známosti Jeho, z našeho vztahu s Ním. Pavel říká "nebojte se svých protivníků, když na vás útočí" - proč? Protože pro ně to je znamením zkázy, ale pro vás záchrany. Proč? Protože klíč je manifestovat/zjevovat Ho uprostřed protivenství. || Mluví se o tom na několika místech, my půjdeme do Římanům 6.

Římanům 6 - "Co tedy řekneme?" Když říká "co tedy řekneme", tak to znamená, že se odkazuje na věci které napsal předtím. Vráťím se do 5. kap. ať to není z kontextu. Chci, abyste uviděli, co říká. Římanům 5:19 - Jako se skrze neposlušnost jednoho člověka mnozí stali hříšnými. - Myslí Adamův hřích, narodili jsme se do Adama - byly jsme počati v hříchu a narození v nepravosti. Víte, občas ke mně přijdou matky zničené z toho, že se snaží děti vychovávat zbožným způsobem - viděl jsem zničené matky, které si myslely, že jsou nejhorší na světě, protože se jejich dítě vztekalo, nebo odmlouvalo. Přišli jako by s dotazem "kde selhávám?". Nemusí to nutně být, že selháváte, ale vaše dítě se prostě potřebuje jednoho dne znovuzrodit. Jak je to jednoduché. Můžete si vzít dva nejúžasnější lidi na zemi a vsadím se, že když byli malí, tak manifestovali/projevili něco mimo Království, a vsadím se, že to nebylo nutně pro to, že byste je to naučili. || Je to v nich, protože se narodili do hříchu. Pokud jste ale znovuzrození, pak jste narození [pryč] od/ze hříchu. Neříkejte mi, že máte dvě přirozenosti - rozdělený dům neobstojí. To je výmluva, abyste mohli zůstat stejní a žít ve slabosti. Pokud jste skrze Adama narození do hříchu, pak v Kristu jste narození [pryč] ze hříchu do spravedlnosti. Přestaňme nést identitu hříchu jen pro to, že máme možnost udělat hřích a přestaňme tak nazývat stav našeho srdce. {Toto slovo je opravdu dobré ;)} Máte potenciál/možnost udělat něco mimo Boha, ale neoznačujte se, že jste takoví [že to jste vy]. To se nazývá "vina, odsouzení a hanba/stud" - krize identity/totožnosti a pokud to budete dělat, budete roky sloužit lži. Nejste hříšník spasený milostí, vy jste spravedlivé Boží děti naplněné Jeho Duchem, abyste naplnili Jeho slávu. Ok? Má s tím někdo problém? Pokud jste skrze Adama narození

do hříchu, pak znovu narození jste ze hříchu, jste narození, posvěceni, ospravedlněni, smířeni, spravedliví - to způsobí radost ve vašem srdci. Spousta znovuzrozených lidí není nadšených, protože nerozumí k čemu se znovuzrodili. Někteří z nich jsou zklamáni Bohem, protože cítí, jako by Bůh nenaplnil jejich očekávání a nenaplnil svoje zaslíbení a nebyl věrný svému Slovu - to je ale nemožné. Potřebujeme mít správný pohled na evangelium.

Římanům 5:19 - Jako se skrze neposlušnost jednoho člověka mnozí stali hříšnými, tak se také skrze poslušnost jednoho stanou mnozí spravedlivými. V 20 Přišel ovšem Zákon, a tak se provinění rozhojnilo; kde se však rozhojnil hřích, tam se ještě více rozhojnila milost, V 21 aby tak jako skrze smrt zavládl hřích, i milost zavládla skrze spravedlnost k věčnému životu skrze našeho Pána, Ježíše Krista. - Takže ze mě snímá totožnost hříchu a obléká mě spravedlností. V 1. Janově - "pokud vyznám svůj hřích, On je věrný a očistí mě od každé nepravosti" - to znamená, že zůstane jenom spravedlnost před Bohem. Sledujte - pokud budete udržovat své srdce čisté - nemluvím o dokonalosti, mluvím o čistotě. Moc rád bych byl dokonalý, nejlépe hned teď. V Něm jsem úplný, takže pokud žiji milostí a přijímám milost, pak neomezují možnosti milosti, takže vám říkám, že nemyslím na hřích a neočekávám hřích. Moje srdce není nekontrolované, já jsem jeho správcem. Moje srdce není nějaký neposvěcený úd se kterým se nedá nic dělat. Boží pravda a láska mě proměňuje. Než přišel Ježíš, tak jsem byl nekontrolovaný, ale teď co přišel, jsem se znovuzrodil a všechny věci pominuly a hle všechny jsou učiněny nové. - Kolik věcí? Všechny. Moje přirozenost všechno. Nyní moje hlava [myšlení] potřebuje být obnovená.

Římanům 6:1 Co tedy řekneme? Máme zůstat v hříchu, aby se rozhojnila milost? 2 V žádném případě! {Sledujte.} Jak bychom mohli ještě žít v hříchu my, kdo jsme mu zemřeli? - Bojím se, že se bojíme kázat "mrtví hříchu", protože stále máme možnost spáchat hřích a cítíme se, že by to nebylo správné a že musíme vysoko vyzdvihovat hřích a zůstat "pokorní" jako "Hej, ale všichni jsme přece hříšníci, všichni jsme zhřešili a kolem poledne budeme potřebovat krev." To je tak omezující. Já ani nepřemýšlím o hříchu. Přemýšlejte o Kristu, spravedlnosti a synovství. Ani neočekávám, že bych padl - myslím, že On je ve mně větší, ale pokud selžu, pak běžím k Tatínkovi. Neoblékám si fíkové listí a neschovávám se a nezapírám to. Běžím k Tátovi a skočím Mu do náruče a On je věrný a odpustí mi a očistí mě od veškeré nepravosti a nadále budu jeho synkem. Neutíkám od Táty, protože si žiji někde nějakým způsobem a pak se schovávám, popírám a omlouvám si věci - tak se vaše srdce stane převrácené. - Není to normální a nejsme stvořeni, abychom tak žili. Nejsme stvořeni, abychom žili odděleně od Boží přítomnosti - to je rozsudek smrti. Jsme stvořeni žít v Jeho přítomnosti. Takže i když zhřešíte, tak milost je tak úžasná, že běžíte k Tátovi. Neschováváte se před Ním, neutíkáte od něj. Kolik je jen dětí, co si něco někde "tajně" žije a když přijdou domů, tak se cítí divně, nasadí umělý úsměv, protože ví, že jejich život je úplně někde jinde a potom se schovávají před láskou, schovávají se před moudrostí, před obnovením, za cenu pokračováním žití lži a dostávají se víc a víc do pasti. Duchovně to děláme neustále. Musíme běžet k Otci.

Jak můžeme ti kteří co? - "Zemřeli hříchu" - jak bychom v něm mohli nadále zůstat? V3 Nevíte snad, že všichni, kteří jsme pokřtěni do Krista Ježíše, jsme pokřtěni do jeho smrti? 4 Jsme s ním tedy skrze křest pohřbeni do smrti, abychom tak jako byl Kristus vzkříšen z mrtvých Otcovou slávou, i my mohli začít chodit v novotě života. 5 Jsme-li s ním tedy ztotožněni podobou ve smrti, jistě budeme ztotožněni i podobou vzkříšení. 6 Víme přece, že náš starý člověk byl ukřižován s ním, aby bylo umlčeno hříšné tělo, abychom již dále nesloužili hříchu. 7 Neboť kdo zemřel - to znamená vlastním chtíčům/chtivosti, touhám, vašim věcem, motivům, záměrům. Neporušujte/nepoškozujte si vlastní svědomí - dejte své srdce Jemu. Neporušujte vlastní svědomí, nestojí to za to. Vydejte Mu své srdce. Každý z nás, kdo jsme zachráněni ví, pokud něco v našich životech jde proti pravdě, okamžitě to víme - prosím, nelpěte na věci, která vás poškozují na úkor věcí, které působí život. Buďte sami sobě nejlepšími kamarády a zemřete té věci a přijměte pravdu. Buďte sami ve své ložnici, plačte pokud musíte a řekněte "Bože, nechci se dostat na tohle místo, cítím že .." - přineste svoje srdce a nechte Ho, ať vás vychovává, ať přijde milost a působí ve vás. Jsem přesvědčen, že

je místo pro milost, aby žila skrze náš život mnohem více, než jsme kdy zažili a věřím, že jsme milost velmi limitovali. Já jsem cestě neomezovat možnosti milosti ve svém životě, abych mohl plně zjevovat za co On zaplatil. Nenechám se v tom okrást lidským rozumováním, lidskou slabostí, lidskými sklony, když Bůh je větší.

V 8 Jestliže jsme tedy s Kristem zemřeli, věříme, že s ním také budeme žít. 9 Víme přece, že Kristus, když byl vzkříšen z mrtvých, už neumírá, smrt nad ním už nepanuje. 10 Neboť že zemřel, zemřel hříchu jednou provždy, ale že žije, žije Bohu. 11 Tak se i vy považujte za vskutku mrtvé hříchu, ale za živé Bohu v Kristu Ježíši, našem Pánu. - Nemůže zde mluvit pouze o možnosti zhřešit nebo potenciálu zhřešit, nebo o skutku hříchu, ale mluví i o jeho identitě/podstatě. Mluví o hříchu, tečka. Sledujte - Jan Křtitel říká "Beránek Boží, který odnímá pryč hřích. Čiňte pokání na odpuštění hříchu." - Vy se počítáte za mrtvé hříchu a za živé Bohu. Věřím, že i když toto poselství zní tak jednoduše, tak spousta z nás takto nežije v každodenním životě a dovolujeme spoustě věcí, aby byly důvodem a určovaly "kdo jsme" a diktovaly běh/zaměření naší duše. Já žiji ze skutečnosti, že jsem syn. Jsem přijat v tom milovaném, jsem spravedlivý před Bohem, jsem stvořen k Jeho obrazu a Jeho obraz přišel a nahradil ten starý novým. Naplním účel, pro který zde jsem - nazývá se Láska.

Minulý týden jsem narazil na jednu ženu na verandě jedné restaurace, která nemohla používat ruce kvůli artritidě, bylo vidět, že to má i po celém těle. Její dcera ji zrovna vezla na vozíku. Podržel jsem jim dveře a usmál jsem se a říkám "Děvčata, mám na vás spadeno" - "Co tím myslíte?" - Zeptal jsem se "proč jste na vozíku, artritida?". Ona řekla "je to velmi špatné, ruce už nemohu ani používat" a ukázala mi je - nemohla s nimi ani pohnout. Poklekl jsem a cítil jsem, jak na mě přišla taková laskavost a cítil jsem Boží lásku k ní a řekl jsem "Paní, budu k vám mluvit úplně na rovinu. Netuším, zda víte, kdo jste." - Ona se na mě tak divně podívala. Já: "řeknu vám, kdo jste. Vy máte pro Boha Otce cenu krve Ježíše Krista. Všemohoucí Bůh vás stvořil ke svému obrazu a poslal svého Syna, aby vykoupil zpět ten obraz ve vás a říká, že máte cenu krve Jeho Syna. Proto jsem vás zastavil, chci se za vás modlit, věřím, že Bůh odstraní každou stopu po artritidě z vašeho těla na verandě této restaurace a uzdraví vás, protože jste pro něj úžasná." Ona řekla "Dobrá?" a její dcera tam stála jako že neví, co na to má říct. Řekl jsem "můžete mi podat ruku, prosím?". Modlil jsem se a požádal jsem ji, aby si vyzkoušela co se stalo a měli jste to vidět. Její oči byly vyvalené, na ruce se ani nepodívala, zkusila jiné věci a vypadlo z ní "Můj.. můj.. ", obrátila se na dceru a říká "je to opravdu pryč". A dcera tam stojí se slzami v očích a já jsem začal mluvit o Království a co to znamená, jak jsme postavili budovy a nazvali je církvemi a zůstali jsme tam uvězněni službami a selhali jsme zjevovat pravdu a dávalo to smysl tam na té verandě. Království se líbilo, co jsem říkal. Řekl jsem jí "zkontrolujte si ruce" a ona "Ó ó ... " Bylo to tak zábavné. Ale pokud jdu do té restaurace a nejsem si jistý, že On mě miluje a že je na mé straně a se mnou, a že jsem již pomazán a jmenován, že jsem již prospěl, protože Ježíš již zaplatil, netrápím se skutky a svojí identitou a ani se nesnažím být dobrý. Nevstal jsem a nesnažil jsem se být křesťan - přestaňte to dělat, to vás přivede jenom do potíží. Vstaňte a buďte syn, dcera, buďte spravedliví, mějte odpuštění a děkujte Bohu, že Jeho Duch je na vás. - Pak vyjdete a budete tak žít. Pokud vstanete a budete se snažit být křesťané, tak nenaplníte očekávání, lacino se prodáte [podceníte se], neustále se budete kritizovat, budete žít odsouzeni a zastavíte Boží Království [jeho moc], a budete stále chodit do církve a budete mít smutek v srdci. To není Boží vůle.

Boží vůle je, abyste přijali Jeho milost, přijali Jeho lásku a vydali se Jemu, aby mohl projevovat Sebe skrze vás lidem kolem vás. Důvod, proč jste křesťané a nejvyšší odplata pro Boha Otce je, když přirozenost člověka je proměněna zpět na Jeho obraz. Není to, když se člověk "modlí modlitbu a jeho jméno je zapsáno do knihy" - sice se to káže, ale říkám vám, že tak to není. Zemřel, aby nás obnovil zpět do Jeho přirozenosti. Když se člověk stane jako On a nemiluje svůj život až k smrti, tak to je největší zisk, který Bůh může získat z investice krve svého Syna. To je dokonané dílo Kristovo - když se člověk stane Láskou. 2. Petr 1 - máme tyto drahá zaslíbení, skrze které se stáváme účastníky - ne skrze které získáme naplnění potřeb, ale skrze které se stáváme účastníky Jeho

Božské přirozenosti, když jsme unikli porušení, které je ve světě skrze žádost. Žádost je sebe "obslužná", soběstředná touha, která nemůže být nikdy uspokojena a dostane vás na cestu marného honění se za něčím, za cenu vaší identity a vašeho účelu. Zaslíbení nás ujišťují, že můžeme být Jeho účastníky a být svobodní od nás a manifestovat Ho světu. To je velká věc. Takže stejně tak se počítejte za mrtvé, ok? Počítáte se za mrtvé hříchu. Nemůžete změnit svůj život, svoje činy, nevstávejte s tím, že budete zkoušet žít křesťanský život. Vstaňte a děkujte Bohu za jeho milost, děkujte Mu, že na vás hledí a že po vás touží a že váš život je hodný každé kapky Ježíšovy krve a jakmile začnete rozumět tomuto poselství, tak to způsobí charakter a čestnost ve vašem srdci a milost vás začne proměňovat zevnitř ven. A najednou vaše kroky v průběhu dne ukazují Pána a přitom se nesnažíte být dobrými. Bůh chraň, abychom evangelium zredukovali na chození do kostela a snažili se být dobří. - Ne, je to žít tento život a být jako On. Ve světě, ale ne ze světa.

Budeme se teď modlit společnou modlitbu a potom se budeme modlit za všechny, co potřebují. Důvod, proč se vždy modlíme za nemocné, za lidi s nevyrovnaným myšlením ve smyslu pocitů, nočních můr a podobně je - pokud hřích je smyt/odstraněn krví Ježíše, pak Jeho tělo zaplatilo cenu za jeho odstranění z vašeho těla. Pokud je odstraněn hřích, pak i účinky/dopad hříchu musí být odstraněn. Víte, proč byl Ježíš bit nepopsatelně a proč jste ho na kříži nemohli ani poznat? Protože hřích nás tak změnil, že nebylo ani poznat, kdo jsme byli, když On přišel. On přišel ke svým vlastním, ale oni Ho nepřijali. Přímě před nimi bylo světlo a oni ho pro temnotu v jejich duších neviděli. Pravda mluvila a lži jen bujely. Řekl vy říkáte, ale já říkám.. Vy říkáte, ale já říkám [slyšali jste, ale Já vám říkám]. Odhaloval, že pád člověka nás učinil k nepoznání od toho, co jsme byli v zahradě, ale že přesto věděl, kdo jsme, takže přišel, zaplatil cenu a vzal na sebe co jsme byli a byl bit nepopsatelně, protože hřích způsobil, že my jsme se změnili nepopsatelně. Hřích není nějaká příjemná touha/přání, ke které se přiblížíte a vyplníte ji. Je to destrukce vašeho života, vaší identity a účelu. V podstatě je to děláním cihel pro faraonovo království na jeho stavby za cenu toho, kdo jste. Je čas vyjít ze země otroctví. Víím, že to je tvrdá řeč, ale tak to je. On byl zbit k nepoznání - proč? Protože tak jsme vypadali ty a já, ale Bůh věděl, kdo jsme, vložil co jsme byli na Něj [na Ježíše], takže to, kdo je On přijde na nás a Jeho ranami jsme uzdraveni. Proč? Protože se počítáme za mrtvé hříchu a živé Bohu, takže hřích nemůže mít nad námi moc, protože Bůh proklet hřích v těle a Zákon ducha života, který proudí z Krista, mě nyní osvobodil. || Jsme svobodní. - Zákon ducha života v Kristu mě osvobodil. Budete tomu se mnou věřit? ||

Je to tak úžasné - Zákon ducha života skrze Krista mě osvobodil. Nesnažíte se být svobodní. Rmoutí mě, když se v církvi tolik zveličují problémy a selhává se věřit řešení/odpovědi. Pro každého muže, ženu a dítě je místo/čas, kdy se zavřou ve své ložnici a jsou sami a začnou děkovat Bohu za svobodu, děkovat Mu za Lásku. My čekáme na pocit, že jsme milováni, modlíme se za lidi, aby jim Bůh projevilsvoji Lásku a jsem si jistý, že lidé to dělají mnoho let proto, že Bůh čeká, až se podívají na znamení Jeho Lásky, což je Jeho Syn na kříži. Protože je napsáno "v tomto je zjevena Boží láska". On vás nechce naučit žít podle pocitů, protože jste v převráceném a pokřiveném světě, chce vás naučit žít z Pravdy a víry, ne abyste byli ovládáni svými pocity, ale Ním. ||

Víte, jakým způsobem Ho milujete? Položíte a ctíte Jeho Slovo nadevše co si myslíte, cítíte a co lidé říkají. Říká "v tomto je láska, že zachováte moje přikázání - tehdy mě milujete". Když ctíte co říkám nadevše co si myslíte, cítíte a co slyšíte kolem. Důkaz/svědectví toho, že Mě milujete, je když Mě ctíte nad tento život a přes hlas, který volá. Divili byste se, jak jsou lidé ovlivněni a ovládáni rodinou a rodinnými příslušníky, lidmi v práci, různými názory, našeptávanými - lidé najednou začnou říkat "já si o něm myslím toto, myslím že je tamto". - Proč se starat co si lidé myslí? - Vy opravdu víte, kdo jste. Musíte být opatrní, když říkám věc jako je tato, protože to nedává povolení vašemu srdci, aby bylo zatvrzené. Jako "koho zajímá, co si lidé myslí" - co tím myslím je ve smyslu "proč dovolujete, aby vás to ovlivňovalo, pokud takoví nejste?" Celý svět mě teď nemusí chápat a já stejně mám právo být osamotě s Bohem a vědět, odkud pocházím, cítit Jeho přítomnost a mít v Něm jistotu, protože lidská moudrost bledne, bledne v Jeho záři. Lidský názor - to je jen kapka

v moři. On je úžasný. Celý svět může stát proti vám a On je na vaší straně - to potřebujete vědět, aniž by se vaše srdce zatvrdilo a postavili jste se proti světu. - Vy stojíte v Bohu. Ne ukázat světu, že vy máte pravdu, ale jste v Něm na skrytém místě, na skále jménem Ježíš. Rozumíte?

Chci, abyste se se mnou modlili tuto modlitbu, prosím. Ať je to z vašeho srdce, nebudte prosím loutka a nedělejte to jen pro to, že prosím. Ať je to vaše srdce. Budeme se modlit, že jsme svobodní díky Zákonu ducha života a že On vás osvobodil. Chci vás uvést do vyhlášení vaší svobody. Koloským říká, že jste byli osvobozeni, nečekáte na osvobození, již jste byli vysvobozeni z moci temnoty. Nepotřebuji osvobození, On vstal z mrtvých a dotknul se mého srdce a jsem tak vysvobozený. Jsem vysvobozený ze hříchu pro Něj. Jsem vysvobozen ze mě a do Něj. Nečekám na vysvobození, Můj vysvoboditel již přišel a On je moje láska a můj Král, takže se se mnou modlete. Otče, ty jsi mě vysvobodil z moci hříchu a temnoty a jsem svobodný, protože zákon Ducha života skrze Krista Ježíše mě osvobodil. Nesnažím se být svobodný, jsem svobodný, protože Ty mě miluješ neselhávající láskou. Jsem čistý, když mě vidíš, nevidíš hřích, nevidíš vinu ani selhání, Ty vidíš kdo jsem v Tobě a miluješ mě neselhávající láskou. Nejsi mnou zklamaný, miluješ mě, takže cokoli chceš udělat, změnit nebo proměnit, učiň to, protože mě miluješ. Děkuji Ti Otče. Jsem čistý, jsem Tvůj a ty můj. Amen.

Máte z toho dobrý pocit? To je váš modlitební život, to je váš život obecenství. Neredukujte prosím evangelium na aplikaci principů, abyste měli lepší den, abyste se modlili za šéfa nebo spolupracovníky za změnu jejich postojů, aby nebyli tak protivní... Nebudte ovládáni potřebami, řiďte se spravedlností. Poslouchejte, toto je důležité. Pokud máte nemoc ve svém těle, pokud máte cokoli co se snaží dát jho vašemu tělu - jho je "zapřažení které vám diktuje, kdo jste, co budete dělat a kdy to budete dělat". Takže pokud máte něco, co vám říká, že jste něco jiného, než říká toto Evangelium a omezuje váš život mimo Evangelium, tak pomazání ničí jho. Tělo Kristovo a láska se s těmi věcmi utká, dokud se neskloní a pokud nevidíme, že by se hned sklonili, tak to jen znamená, že musíme zůstat zápasit a nepřestat usilovat a dorůst v Něj ve všech věcech. Neznamená to, že změním naše učení. Jsme notoricky známí pro měnění našeho učení. Ale to nedělejme, utábořme se v Něm a dorostme do Něj ve všech věcech, ať vidíme tento svět otřesený Boží Láskou. Nedělejme to, že když se modlíme a neuspějeme, tak změním co cítíme a v co věříme a dovolíme ztrátě, aby diktovala Boží Slovo, které on vyvýšil nad Svoje jméno. To jen znamená, že jsme ještě nedospěli a někde v nás potřebujeme vyrůst. To je vše co to znamená. Jednoduchý důkaz toho je - Ježíš řekl "Nebojte se ani se nestrachujte" - náš Král řekl "nebojte se ani se nestrachujte" - pokud to řekl, pak je možné žít bez strachu, a strachování se, starání se. Co jsou první dvě věci, kterým čelí a kterým podléhá průměrný křesťan, když přijde krize? Strach a starání se. Co nám to ukazuje? Že máme nízké zjevení o tom, kdo jsme v Něm a kdo je On v nás a opravdu potřebujeme vyrůst. Mnoho našich modliteb je poháněno zoufalstvím, strachem a potřebou, ne vírou, která působí skrze Lásku. Dnes se nad vámi budeme modlit ve víře. Pokud potřebujete modlitbu, přijďte sem. Pokud se za vás modlili již 20-40x a neviděli jste žádnou změnu, tak to je dobrý důvod přijít dopředu a svědčit a vyhlásit, že "vím, že to není Boží vůle a musí se to sklonit a věřím spolu s bratry a sestrami", takže přijďte.